

ת"פ 6752/10/21 - עודאי טוויל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 6752-10-21 מדינת ישראל נ' טוויל

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיא עמית פרייז
המבקש/הנאשם	עודאי טוויל ע"י עו"ד גמיל גבארין
נגד	
משיבה/מאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות כפ"ס

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב האישום המבוססת על טענות מקדמיות.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, והחזקת אגרופן שלא כדין.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 10/10/20 בשעה 20:15 או בסמוך לכך, התקשר הנאשם למתלונן, וביקש ממנו לרדת לרחוב הסמוך לביתו. בהמשך פגש המתלונן את הנאשם. או אז היכה הנאשם את המתלונן בראשו באמצעות אגרופן, וכן איים עליו בכך שאמר לו שיירה לעבר ביתו. באותן הנסיבות שהו במקום אחרים שזהותם אינה ידועה, אשר יידו אבנים לעבר המתלונן. כתוצאה מהתקיפה פונה המתלונן לבית החולים ואושפז. למתלונן נגרמו חבלות בדמות המטומה פריטיאלית בראש, סימני חבלה בפנים, בחזה וביד שמאל.

אתייחס לטענות המקדמיות אחת לאחת.

נסיבות אישיות

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם הוא בן למשפחה נורמטיבית, נעדר עבר פלילי, ומתכנן להתחיל את לימודיו האקדמאיים בשנה הקרובה. כמו כן נטען כי במועד ביצוע העבירה הנאשם היה בן 18 וחודש ונמנה עם קבוצת "הבגירים הצעירים".

דא עקא, שנסיבות אלו אינן מהוות טענה מקדמית לצורך ביטול כתב האישום, אלא הן רלוונטיות לשלב הטיעונים לעונש, ככל שיגיע זמנו.

חובת היידוע בדבר זכות השימוע

נטען כי הנאשם מעולם לא קיבל מכתב יידוע בדבר זכותו לשימוע. ב"כ הנאשם טוען כי הוא צילם את כל חומרי התיק, ולא נמצא בו כל מכתב יידוע כאמור.

מתגובת המאשימה עולה כי המאשימה שלחה מכתב יידוע לנאשם ביום 2/3/21 לכתובתו של הנאשם המעודכנת במשרד הפנים. המכתב צורף לתגובה המאשימה, ועליו מופיע מספר הדואר הרשום, כאשר הוא ממוען לנאשם בכתובת המציינת אך ורק את שם העיר בה הוא מתגורר- טיבה.

אין חולק כי המדובר בעיר שבה מתגוררים רבבות תושבים, כך שהפרטים שצויינו על גבי המכתב עלולים היו שלא להספיק כדי לאתר הנאשם, ונראה שכך אכן אירע. עם זאת, סעיף 60א(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך".

משלא נסתרה טענת המאשימה כי הכתובת של הנאשם הרשומה במשרד הפנים התבטאה בציון העיר טיבה בלבד, ובהעדר כל טענה כי למאשימה היו פרטים נוספים אשר היו עשויים להקל על איתור מקום מגוריו של הנאשם, ואף כאשר פרטים שכאלה לא נזכרים בכתב האישום, הרי שלא ניתן לומר כי נפל פגם בהתנהלות המאשימה עת רשמה אך ורק את שם העיר בפרטי כתובת הנאשם על המכתב. זו הכתובת שהיתה ידועה לה, ולא היתה אפשרות לפרט מעבר לכך.

בנוסף, בענייננו מכתב היידוע נשלח בדואר רשום אל הנאשם, שכן על גבי המכתב שהוגש מופיע מספר דואר רשום. בכך פעלה למעשה המאשימה בהתאם לסעיף 60א(ג) לחוק הקובע:

"נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה".

נוסף על האמור, כתב האישום הוגש למעלה מחצי שנה לאחר שליחת מכתב היידוע. משמע, המאשימה נתנה פרק זמן משמעותי לרשויות הדואר לאתר הנאשם, וכן לנאשם לפנות אליה לעריכת שימוע, ורק כאשר נוכחה לדעת כי אינה מקבלת כל פניה מצד הנאשם לשימוע, הגישה את כתב האישום.

נוכח כל האמור, לא מצאתי כי נפל כל פגם בהתנהלות המאשימה ביחס לחובת היידוע על הזכות לשימוע, ועל כן גם הטענה המקדמית לעניין זה נדחית.

אכיפה סלקטיבית ממניעים פסולים

נטען כי המאשימה נקטה באכיפה סלקטיבית (בררנית) כלפי הנאשם, כאשר היא בחרה להאמין לצד אחד ולקפח צד אחר. שני הצדדים מסרו גרסאות שונות לאירוע, עת לטענת הנאשם הוא הותקף ע"י המתלונן ואביו, נפצע, ומשקפיו נזרקו לרצפה ונשברו, ואף הגיש תלונה על כך. למרות זאת, כתב אישום הוגש רק נגד הנאשם, תוך התעלמות מוחלטת מטענותיו לעבירות שנעברו כנגדו.

מדובר בטענה המצריכה בירור ראייתי, ועל כן בשלב מקדמי זה לא ניתן להכריע בה. לאחר שמיעת ראיות, ככל שיבוא זמנה, תוצג כלל המסכת העובדתית בפני בית המשפט, או אז ניתן יהיה להיווכח האם אף המתלונן ו/או אחר עברו עבירה כזו או אחרת, או אז ניתן יהיה להיזקק לטענת האכיפה הבררנית.

על כן, ולו לעת הזו, אף טענה זו נדחית.

סוף דבר

נוכח כל המפורט לעיל, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

התיק נקבע להקראה ליום 11/1/23 שעה 9:30. חובת התייצבות לנאשם, ובא כוחו יודיע לו על כך.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.